

Banská Bystrica 19. 11. 2020
POZ 2621-2018/II-106-2020

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 23. mája 2019 prihlasovateľom landart, s. r. o., Zlatovská 2193/33, 911 05 Trenčín 5 (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 2621-2018/Z-166-2019 z 24. apríla 2019 o zamietnutí prihlášky obrazovej ochrannej známky, č. spisu POZ 2621-2018, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 2621-2018/Z-166-2019 z 24. apríla 2019 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 2621-2018/Z-166-2019 z 24. apríla 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) predmetného

zákona zamietnutá prihláška obrazovej ochrannej známky „**Landart**“, č. spisu POZ 2621-2018 (ďalej „prihlásené označenie“ alebo „prihláška ochrannej známky“), pre všetky nárokované tovary a služby.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že prihlásené označenie nemá vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám v triedach 20, 41 a 44 medzinárodného triedenia tovarov a služieb rozlišovaciu spôsobilosť, pretože pozostáva výlučne z údajov, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie ich druhu, zamerania, účelu a charakteru. Uvedené vyplynulo zo skutočnosti, že prihlásené označenie pozostáva zo slovného výrazu „Landart“, ktorý je spojením dvoch slovných prvkov „land“ a „art“. Slovný prvok „land“ v preklade z anglického do slovenského jazyka znamená „zem, pozemok, záhon, pevnina, krajina, pôda, územie, súš“. Slovný prvok „art“ možno preložiť ako „umenie, zručnosť, šikovnosť, technika“, ale aj ako „výtvarný či umelecký“. Prvostupňový orgán posúdil prihlásené označenie ako celok vo význame „umenie, zručnosť či techniky súvisiace so záhonmi alebo pôdou“, voľne preložené ako „krajinné umenie“. Slovný prvok prihláseného označenia teda poskytuje priemernému spotrebiteľovi iba priamu a jednoznačnú informáciu o tom, že ide svojím spôsobom o záhradnícke služby súvisiace s navrhovaním, vysádzaním záhonov, prípadne krajinnou úpravou pozemkov či krajiny, ktoré môžu tvoriť ucelené oku lahodiace kompozície z vhodne zvolených kvetov a rastlín pôsobiacich umeleckým dojmom. S uvedenými službami súvisí aj záhradný nábytok, ktorý je doplnkovým tovarom takto navrhutej krajinskej kompozície. Čo sa týka grafickej úpravy prihláseného označenia, uviedol, že táto spočíva len v použití štylizovaného písma v čiernej farbe, nie je osobitá či výnimočná a neumožňuje spotrebiteľovi identifikovať pôvod takto označených tovarov a služieb a odlišiť ich tým od tovarov a služieb iného pôvodu.

Pokiaľ ide o dôkazné materiály, ktoré prihlasovateľ predložil za účelom prekonania konštatovaných zápisných výluk v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach, prvostupňový orgán po ich zhodnotení

dospel k záveru, že tieto nepreukazujú nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k jej územiu v období pred podaním prihlášky ochrannej známky.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 11. februára 2019, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľ vo svojej odpovedi doručenej úradu 13. marca 2019 vyjadril svoj nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia, pričom spolu s vyjadrením za účelom prekonania konštatovaných zápisných výluk predložil dôkazné materiály. Prvostupňový orgán vyjadrenie prihlasovateľa a ním predložené dôkazné materiály nepovažoval za dostatočné na prekonanie zistených zápisných prekážok, a preto pristúpil k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení nesúhlasil so zamietnutím prihlášky ochrannej známky.

V prvej časti odôvodnenia rozkladu zopakoval argumenty prvostupňového orgánu uvedené vo výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti z 11. februára 2019, ako aj tvrdenia uvedené vo vyjadrení prihlasovateľa k predmetnému výsledku prieskumu doručenom úradu 13. marca 2019.

V ďalšej časti rozkladu prihlasovateľ uviedol dôvody, na základe ktorých napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne. Namietol, že prvostupňový orgán namiesto argumentácie odôvodňujúcej, prečo prihlásené označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, argumentuje ustanovením § 5 ods. 1 písm. c) tohto zákona.

Prihlasovateľ vyjadril nesúhlas s posúdením významu prihláseného označenia s ohľadom na jeho rozdelenie na dva slovné prvky. Preklad pojmu „Landart“ zo strany prvostupňového orgánu označil za vágny, svojvoľný a účelový. V prípade, že výraz „Landart“ je považovaný za novotvar, automaticky podľa prihlasovateľa takéto slovné spojenie nadobúda rozlišovaciu spôsobilosť. Pokiaľ ide o slová „talkshow“, „víkend“ a podobne, na ktoré v napadnutom rozhodnutí poukázal prvostupňový orgán, prihlasovateľ súhlasil, že tieto slová sú zaužívané v slovenskom jazyku, ale nesúhlasil, že je zaužívané v slovenskom jazyku slovné spojenie „Landart“. Konštatoval, že v slovenčine slová „land“ a „art“ nemajú žiadny význam. V tejto súvislosti vyjadril názor, že je odvážne tvrdiť, že slovenskí spotrebiteľia rozumejú anglickému, nemeckému, francúzskemu či španielskemu jazyku, pričom poznamenal, že ani jeden z týchto jazykov nie je úradným jazykom Slovenskej republiky.

Prihlasovateľ uviedol preklad nárokovaných tovarov a služieb do anglického jazyka: „záhradný nábytok“ (garden furniture), „služby verejných záhrad“ (public garden services), „záhradkárske služby; služby záhradných architektov; záhradnícke služby; záhradkárske poradenstvo“ (gardening services; garden architect services; gardening services; gardening advice). V tejto súvislosti zdôraznil, že ani jeden z preložených výrazov nie je zhodný so slovom „landart“, a preto námietku prvostupňového orgánu, že prihlásené označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť, považoval za prekonanú.

V súvislosti s definíciou „priemerného spotrebiteľa“ poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-210/96 zo 16. júla 1998, návrh na začatie prejudiciálneho konania Bundesverwaltungsgericht – Nemecko, **Chyba! Neplatné hypertextové prepojenie.** podľa ktorého národné sudy majú možnosť sa v rámci definície priemerného spotrebiteľa obrátiť na určitý prieskum medzi spotrebiteľmi. Prihlasovateľ vyjadril ochotu zabezpečiť prieskum spotrebiteľov, a to za účelom preukázania, že priemerný spotrebiteľ, či už vlastník záhrady alebo zodpovedný pracovník v samospráve, nie je schopný prepojiť označenie „Landart“ s významom „krajinné umenie“ alebo „záhradnícke služby“.

Pokiaľ ide o zadanie výrazu „land art“ do internetového vyhľadávača „Google“, prihlasovateľ uviedol, že prvostupňový orgán nezadal do vyhľadávača kľúčové slovo správne a vo výsledku prieskumu neuviedol relevantné informácie pravdivo a objektívne. Zároveň namietol, že prvostupňový orgán nespomenul jeho webovú stránku, ktorá sa objaví na prvých miestach v prípade zadania označenia tak, ako bolo prihlásené, teda ako jedno slovo „landart“.

Ohľadom grafickej úpravy prihláseného označenia prihlasovateľ opätovne pripomenul, že táto je tvorená špeciálnym písmom, ktoré bolo objednané a použité na účel odlišenia prihláseného označenia. Zastal názor,

že prihlásené označenie dokáže upútať spotrebiteľa, ktorý si pod ním predstavi príslušné tovary a služby oceňované v rámci odbornej i laickej verejnosti. Samotné označenie však neevokuje krajinné umenie, ale je novotvarom, ktorý je vyjadrený umeleckým fontom. Relevantný spotrebiteľ bude podľa prihlasovateľa schopný na základe prihláseného označenia odlišiť nárokované tovary a služby od tovarov a služieb ostatných podnikateľov.

V súvislosti s dôkazmi, ktoré boli predložené v prvostupňovom konaní za účelom preukázania nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia, prihlasovateľ uviedol nasledujúce. Pokiaľ ide o živnostenské oprávnenie a následný vznik prihlasovateľa ako právnickej osoby, uvedené podľa jeho názoru poukazuje na dátum začatia používania prihláseného označenia v obchodnom styku, a preto je jedným z relevantných dôkazov na preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia.

K argumentácii prvostupňového orgánu, že v prípade vyobrazenia projektov, vizualizácií či fotodokumentácie nábytku nie je jasné časové hľadisko, prihlasovateľ konštatoval, že drevený nábytok sa nevyrába s označením dátumu a ani za účelom fotografovania, ale za účelom predaja. Uviedol, že projekty a vizualizácie fyzicky nemohli byť zrealizované v krátkom období medzi podaním prihlášky ochrannej známky a vyjadrením prihlasovateľa k výsledku prieskumu, pričom jeho cieľom bolo preukázať tovary a služby, ktoré sú poskytované pod prihláseným označením, ako aj ich jedinečnosť na trhu. Pokiaľ ide o predložené kópie z časopisov „Pekné bývanie“ z augusta 2017 a „Záhrada“, podotkol, že ide o časopisy známe relevantnej verejnosti, pričom odmietol tvrdenie prvostupňového orgánu, že ide o kópie z neidentifikovateľného časopisu.

S ohľadom na uvedené prihlasovateľ nesúhlasil s konštatovaním prvostupňového orgánu, že predložené dôkazy nepreukázali nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach. Zastal názor, že predložené dôkazy preukázali intenzitu a dĺžku používania prihláseného označenia pre nárokované tovary a služby v takom rozsahu, že značná časť relevantnej verejnosti ich identifikuje ako pochádzajúce od konkrétneho subjektu.

V závere podaného rozkladu uviedol, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, nakoľko prvostupňový orgán dostatočne neuviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom napadnutého rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami prihlasovateľa. Prvostupňové rozhodnutie je podľa názoru prihlasovateľa tiež v rozpore s § 3 ods. 4 a 5 správneho poriadku, keďže prvostupňový orgán nevychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci a nezaoberal sa svedomito a zodpovedne každou vecou a skutočnosťami relevantnými pre vydanie rozhodnutia. Okrem toho prihlasovateľ označil napadnuté rozhodnutie za rozporné aj s ustanovením § 32 ods. 1 a 2 správneho poriadku, pretože podľa jeho názoru si prvostupňový orgán nezaobstaral potrebné doklady pre rozhodnutie, resp. preto, že podkladom pre rozhodnutie neboli návrhy a vyjadrenia prihlasovateľa, ani skutočnosti všeobecne známe alebo známe prvostupňovému orgánu z jeho úradnej činnosti.

Na základe uvedených skutočností prihlasovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že prihlásené označenie bude zapísané do registra ochranných známk alebo, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 správneho poriadku, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach v znení neskorších predpisov preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach označenie uvedené v odseku 1 písm. b) až d) sa zapíše do registra, ak prihlasovateľ preukáže, že označenie nadobudlo pred dňom podania prihlášky, na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky, rozlišovaciu spôsobilosť k tovarom alebo službám, pre ktoré je prihlásené.

Prihláška obrazovej ochrannej známky, č. spisu POZ 2621-2018, bola podaná 3. decembra 2018 prihlasovateľom landart, s. r. o., Zlatovská 2193/33, 911 05 Trenčín 5, pre tovary „záhradný nábytok“ v triede 20 a pre služby „služby verejných záhrad“ v triede 41, „záhradkárske služby; služby záhradných architektov; záhradnícke služby; záhradkárske poradenstvo“ v triede 44 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyjadrenie prihláseného označenia:

Landart

V zmysle § 1a ods. 3 vyhlášky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. 567/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení vyhlášky č. 332/2018 Z. z. ochranná známka obsahujúca neobvyklé znaky, štylizáciu alebo rozloženie, grafické prvky alebo farby vrátane ochranných známkov tvorených výlučne obrazovými prvkami alebo kombináciou slovných prvkov a obrazových prvkov predstavuje obrazovú ochrannú známku. Vzhľadom na uvedené, napriek tomu, že prihlásené označenie bolo pôvodne prihlásené ako kombinovaná ochranná známka, v súlade s citovaným ustanovením sa považuje za obrazovú ochrannú známku.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ spochybnil záver prvostupňového orgánu o zamietnutí prihlášky ochrannej známky z dôvodu opisnosti a nedostatku rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach. Taktiež vyjadril nesúhlas s výsledkom posúdenia dôkazov predložených za účelom prekonania konštatovaných zápisných výluk v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známkov. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať akékoľvek označenie, ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, kresby, písmená, číslice, tvar tovaru alebo tvar obalu tovaru alebo zvuky, ak toto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť a zároveň je vyjadrené v registri úradu spôsobom, ktorý príslušným orgánom a verejnosti umožňuje jasne a presne určiť predmet ochrany poskytnutej majiteľovi ochrannej známky. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného

pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlišiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je nutné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa, s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výlučka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlišiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výlučka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada. Takéto označenia by mali ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v predmetnom ustanovení je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú vlastnosť tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Existenciu prekážok brániacich zápisu označenia ako ochrannej známky, ktoré sú uvedené v § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, možno prekonať preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti vo vzťahu k tým tovarom a službám, pre ktoré je označenie prihlásené (§ 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach). Rozlišovaciu spôsobilosť môže označenie nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary a služby označenia ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Uniesť dôkazné bremeno, t. j. označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať, musí v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach prihlasovateľ. Pri posudzovaní, či prihlasovateľ prostredníctvom predložených dokladov preukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, vychádza úrad z okolností konkrétneho prípadu a do úvahy berie viaceré relevantné faktory – predovšetkým charakter označenia, intenzitu, čas, zemepisné rozšírenie, dobu jeho používania, podiel, v akom je označenie zastúpené na trhu, výšku investícií vynaložených na jeho propagáciu a pod.

Pri skúmaní vecných dôvodov, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je tvorené slovným prvkom „Landart“ čiernej farby v mierne štylizovanej úprave. Tento slovný prvok je vytvorený spojením dvoch plnovýznamových slov anglického jazyka „land“ a „art“. Slovo „land“ v preklade z anglického do slovenského jazyka znamená „zem, pevnina, krajina, pôda, pozemok, územie“ alebo „pozemkový, záhonový“. Na doplnenie možno uviesť, že rovnaký význam má slovo „land“ aj v nemčine. Slovo „art“ možno preložiť ako „umenie, zručnosť, šikovnosť, grafika“ alebo ako „umelecký, výtvarný“ a vzhľadom na skutočnosť, že ide o slovo, ktoré je v súvislosti s umením často používané, jeho význam je zřejmý. Spojenie uvedených dvoch slov do jedného slovného prvku teda vyjadruje význam „umenie, šikovnosť, grafika v spojení s krajinou, pozemkom, záhonom alebo územím“ alebo, ako uviedol aj prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí, možno výraz „landart“ voľne preložiť ako „krajinné umenie“.

V súvislosti s významom prihláseného označenia orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje aj na umelecký smer „Land art“, ktorý vznikol v 60. rokoch minulého storočia v USA. Umeni tohto smeru sa chceli vyhnúť umeniu uzavretému v galériách a múzeách. Namiesto toho tvorili umelecké diela v prírode, ideálne na miestach nezasiahnutých ľudskou činnosťou. Pracovali s jednoduchými formami a s prírodnými materiálmi ako sú pôda, kameň, drevo, voda alebo ľad. Aj s ohľadom na tento umelecký smer možno tvrdiť, že slovný prvok „landart“ nie je fantazijný, ale má konkrétny význam.

Berúc do úvahy uvedené, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie vo vzťahu k nárokoványm službám „*služby verejných záhrad*“ v triede 41, „*záhradkárske služby; služby záhradných architektov; záhradnícke služby; záhradkárske poradenstvo*“ v triede 44 medzinárodného triedenia tovarov a služieb bude relevantná spotrebiteľská verejnosť, reprezentovaná jednak vlastníkami záhrad alebo iných pozemkov, ako aj odborníkmi z danej oblasti, napr. odborníkmi pôsobiacimi v samosprávach zodpovednými za rozvoj územia či údržbu verejných priestranstiev, vnímať ako opisné, poskytujúce spotrebiteľovi informáciu o druhu, účele, zameraní a charaktere služieb, konkrétne, že ide o služby odborníkov na „krajinné umenie“, resp. odborníkov schopných odborne a zároveň esteticky, umelecky navrhnuť, vytvoriť a udržiavať pozemky, záhrady, parky, verejné priestranstvá a podobne. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že v súčasnej dobe pri výstavbe nových objektov sa ich majitelia pri vytváraní záhrad, úprave pozemkov, okrasných záhonov, parkov či iných priestorov, čoraz častejšie obracajú na odborníkov, záhradníkov, záhradných architektov, ktorí urobia komplexný návrh úpravy daného priestoru od rozboru pôdy, vypracovania projektu s návrhom jednotlivých plôch podľa ich využitia, návrhu okrasných alebo úžitkových drevín, následne uskutočňujú realizáciu daného projektu a v prípade záujmu aj ďalšiu údržbu zrealizovaného priestoru. Pokiaľ ide o verejné priestranstvá a parky, tieto podliehajú starostlivosti odborníkov, ktorí navrhujú a vysádzajú záhony, teda vykonávajú krajinnú úpravu tak, aby, ako uviedol prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí, vytvorili ucelené, oku lahodiace kompozície z vhodne zvolených kvetov a rastlín pôsobiace umeleckým dojmom. Odborné znalosti záhradných architektov za účelom krajinných úprav sú využívané aj pri tvorbe územných plánov obcí, zón a regiónov, kedy sa komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia. Z uvedených skutočností vyplýva, že služby architektov či iných odborníkov, ktorí sa venujú krajinnému umeniu sú značne rozšírené, čo odôvodňuje záver, že spotrebiteľská verejnosť bude prihlásené označenie vo vzťahu k nárokoványm službám vnímať ako opisné. Pokiaľ ide o tovary „*záhradný nábytok*“ v triede 20 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, tieto možno považovať za súčasť „krajinného umenia“, keďže esteticky dopĺňujú umelecky navrhnutý a zrealizovaný pozemok, záhradu či iný priestor, teda ide o tovary súvisiace so službami nárokoványmi v triedach 41 a 44 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Na základe uvedeného možno konštatovať, že aj vo vzťahu k týmto tovarom prihlásené označenie predstavuje označenie bez rozlišovacej spôsobilosti, ktoré opisuje ich účel, charakter či zameranie.

Čo sa týka grafickej úpravy prihláseného označenia, prihlasovateľ uviedol, že prihlásené označenie je tvorené špeciálnym písmom, ktoré bolo objednané a použité na účel jeho odlišenia, pričom použil čiernu farbu za účelom ochrany všetkých farebných variácií. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že na to, aby prihlásené označenie bolo spôsobilé na zápis do registra ochranných známok práve vďaka použitej grafickej úprave, táto musí byť dostatočne výrazná na odpútanie pozornosti spotrebiteľa od opisného významu slovných prvkov. Orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s prvostupňovým orgánom zastáva názor, že grafická úprava prihláseného označenia (štylizované písmo čiernej farby) nie je dostatočná na to, aby odvrátila pozornosť spotrebiteľa od informácie, ktorú nesie jeho slovný prvok a zabezpečila tak prihlásenému označeniu rozlišovaciu spôsobilosť. Pokiaľ ide o tvrdenie, že prihlásené označenie v čiernom prevedení má zároveň chrániť používanie označenia v akejkoľvek farbe, toto nijakým spôsobom neovplyvňuje posúdenie zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia, pretože zápisná spôsobilosť prihláseného označenia sa posudzuje vždy so zohľadnením tej podoby označenia, ako je uvedené v prihláške ochrannej známky. Zároveň je potrebné doplniť, že označenia sú chránené tak, ako sú zapísané v registri ochranných známok.

Čo sa týka argumentu prihlasovateľa, že anglický, nemecký, francúzsky ani španielsky jazyk nie je pre slovenského spotrebiteľa zrozumiteľný, pričom tieto jazyky nie sú úradnými jazykmi Slovenskej republiky, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Pokiaľ ide o anglický jazyk, v súčasnosti niet pochyb, že do života slovenskej spoločnosti, a teda aj do slovenského jazyka preniklo a preniká stále viac výrazov a slovných spojení z angličtiny, s čím priamo súvisí aj zvyšovanie úrovne ovládania anglického jazyka slovenských spotrebiteľov, a to vo všetkých vekových kategóriách. V mnohých oblastiach života spoločnosti je celkom bežné, že nové anglické výrazy či pomenovania postupne vytlačujú staršie slovenské ekvivalenty, resp. používajú sa spolu s nimi. S ohľadom na uvedené nie je dôvodné tvrdiť, že priemerný slovenský spotrebiteľ, za ktorého je v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie potrebné považovať riadne informovaného a primerane pozorného a obozretného spotrebiteľa, nebude rozumieť anglickým slovám tvoriacim prihlásené označenie a bude ich vnímať ako fantazijné, bez konkrétneho významu len preto, že predstavujú slová pochádzajúce z jazyka, ktorý je pre neho cudzím jazykom, resp. nie je úradným jazykom na Slovensku. Skutočnosť, že označenia v cudzom jazyku je *a priori* nutné vnímať ako fantazijné, bez zrejmeého významu, nevyplýva ani z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie. Podľa rozsudku

Súdneho dvora (prvá komora) z 9. marca 2006 vo veci C-421/04, Matratzen Concord AG. vs Hukla Germany SA, „*článok 3 ods. 1 písm. b) a c) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov neodporuje v členskom štáte zápisu ako národnej ochrannej známky slova prevzatého z jazyka iného členského štátu, v ktorom nemá rozlišovaciu spôsobilosť alebo v ktorom opisuje výrobky alebo služby uvedené v prihláške, okrem prípadu, ak je príslušná skupina verejnosti v členskom štáte, v ktorom sa o zápis žiada, schopná rozpoznať význam tohto slova*“. Uvedené, podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade jasne vymedzuje, že slovo prevzaté z jazyka iného členského štátu nemôže byť zapísané ako ochranná známka do registra, pokiaľ v tomto jazyku opisuje nárokované tovary alebo služby, resp. vo vzťahu k nim nemá rozlišovaciu spôsobilosť a príslušná skupina verejnosti, ktorej sú určené nárokované tovary a služby, je schopná rozpoznať význam tohto slova. Orgán rozhodujúci o rozklade vzhľadom na uvedené skutočnosti zastáva názor, že relevantná spotrebiteľská verejnosť bude prihlásené označenie vnímať ako označenie, ktorému rozumie. V súvislosti s argumentmi prihlasovateľa uvedenými v odôvodnení rozkladu možno podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade počítať aj s určitou úzkou skupinou spotrebiteľov vyššej vekovej kategórie, ktorá slovám „Land“ a „art“, resp. slovnému spojeniu „Landart“ nebude rozumieť, avšak v tomto prípade rozhodne nejde o dominujúcu väčšinu spotrebiteľov, ale o menšinovú skupinu, pričom vo všeobecnosti nie je dôvodné podľa malej skupiny spotrebiteľov posudzovať zápisnú spôsobilosť označenia. Pokiaľ ide o nemecký, francúzsky a španielsky jazyk, orgán rozhodujúci o rozklade dodáva, že pre uplatnenie konštatovaných zápisných výluk postačuje už skutočnosť, že príslušná skupina verejnosti porozumie slovnému výrazu „Landart“ ako spojeniu slov z anglického jazyka, pričom nie je potrebné analyzovať rozsah znalosti iných cudzích jazykov zo strany slovenskej verejnosti.

Orgán rozhodujúci o rozklade na základe uvedených skutočností v zhode s prvostupňovým orgánom konštatuje, že prihlásené označenie nemá vo vzťahu k nárokovaným tovarom a službám rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, keďže predstavuje označenie všeobecného charakteru, na základe ktorého spotrebiteľ nedokáže takto označené tovary a služby prihlasovateľa odlišiť od rovnakých tovarov a služieb iných subjektov, a teda nebude spotrebiteľom vnímané ako označenie obchodného pôvodu tovarov. Vzhľadom na to, že prihlásené označenie ako celok vo vzťahu k nárokovaným tovarom a službám len opisuje druh, zameranie, účel a charakter, zároveň napĺňa zápisnú výluku v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach.

V súvislosti s poukazom prihlasovateľa na preklad nárokovaných tovarov a služieb do angličtiny a jeho argumentom, že ani jeden z preložených výrazov nie je zhodný so slovom „landart“, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že na to, aby označenie bolo posúdené ako označenie bez rozlišovacej spôsobilosti, resp. označenie opisujúce niektorú z „vlastností“ nárokovaných tovarov alebo služieb, nie je podstatné, či pozostáva zo slovných prvkov identických s označením nárokovaných tovarov a služieb. Podľa judikatúry Európskeho Súdneho dvora sa označenie považuje za opisné, pokiaľ má dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť s nárokovanými tovarmi alebo službami, ktorá by dotknutej verejnosti umožňovala okamžite a bez ďalšieho rozmyšľania vnímať opis jednej z vlastností predmetných tovarov a služieb (rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-234/06 z 19. novembra 2009, Giampietro Torresan vs Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, bod 25), čo možno v danom prípade považovať za naplnené.

V preskúvanom prípade je nedôvodný aj argument prihlasovateľa, že výraz „Landart“ predstavuje novotvar, a preto takéto slovné spojenie automaticky disponuje rozlišovaciu spôsobilosťou. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-56/15 z 18. októbra 2016, Raimund Schmitt Verpackungsgesellschaft mbH & Co. KG vs Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, v zmysle ktorého „*ochranná známka tvorená novotvarom alebo slovom, ktoré je výsledkom kombinácie znakov, kde každý opisuje vlastnosti výrobkov alebo služieb, pre ktoré je podaná prihláška, je samotným opisom vlastností týchto výrobkov alebo služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, okrem prípadu, keď existuje badateľná odchýlka medzi novotvarom alebo slovom a jednoduchým súhrnom znakov, z ktorých je zložená. To predpokladá, že z dôvodu neobvyklého charakteru kombinácie znakov vzhľadom na vyššie uvedené výrobky alebo služby novotvar alebo slovo vytvára dojem dostatočne vzdialený dojmu vytvorenému jednoduchým spojením údajov o obsahu znakov, ktoré ich tvoria, tak, že prevyšuje súhrn vyššie uvedených znakov*“ (bod 34). V preskúvanom prípade je zrejmé, že prihlásené označenie pozostáva zo slovných prvkov „Land“ a „art“, z ktorých každý má konkrétny sémantický obsah, pričom kombinácia týchto dvoch prvkov nie je nič viac ako len súčet informácií, ktoré prinášajú, a predstavuje neologizmus, ktorý má ako celok konkrétny opisný význam (bod 53 citovaného rozsudku). Orgán rozhodujúci o rozklade opätovne poukazuje aj na umelecký smer „Land art“, s ohľadom na

ktorý nemožno tvrdiť, že spojením predmetných dvoch slovných prvkov do jedného vznikol novotvar bez konkrétneho významu.

Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa, že je potrebné posudzovať zvukovú (fonetickú), a nie jazykovú (lingvistickú) stránku označenia, a preto je nutné brať do úvahy v prípade anglickej výslovnosti zvukovú podobu prihláseného označenia „léndat“ (laenda:t), orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. V rámci prieskumu zápisnej spôsobilosti označenia prihláseného na zápis do registra ochranných známkov, v prípade, ak označenie je tvorené slovným prvkom, je skúmané slovo ako také a jeho význam vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám bez ohľadu na to, či slovenský spotrebiteľ vysloví posudzované slovo slovenskou alebo anglickou výslovnosťou.

Čo sa týka tvrdenia prihlasovateľa, že prvostupňový orgán do internetového vyhľadávača „Google“ zadal nesprávne kľúčový výraz „land art“, a preto dospel k nesprávnym výsledkom, keďže v prípade zadania označenia tak, ako bolo prihlásené, teda „landart“, sa na prvých miestach objaví internetová stránka prihlasovateľa, je potrebné uviesť nasledujúce. Skutočnosť, že po zadaní prihláseného označenia do vyhľadávača „Google“ sa na prvom mieste objaví internetová stránka prihlasovateľa, nemá vplyv na posúdenie vnútornej rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi identifikovať obchodný pôvod takto označených tovarov a služieb a odlíšiť ich tak od tovarov a služieb iných subjektov na trhu.

Pokiaľ ide o poukaz prihlasovateľa na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-210/96 zo 16. júla 1998, na ktorý sa odvolal v súvislosti s definíciou pojmu „priemerný spotrebiteľ“, orgán rozhodujúci o rozklade tento považuje v preskúmanom prípade za irelevantný. Uvedené vyplýva z toho, že predmetný rozsudok sa týka výkladu Nariadenia Rady (EHS) č. 1907/90 z 26. júna 1990 o niektorých obchodných normách pre vajcia a Nariadenia Komisie č. 1274/91/EHS, ktorým sa zavádzajú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia (EHS) č. 1907/90, teda nemá žiadny súvis s posudzovaním zápisnej spôsobilosti označení do registra ochranných známkov.

V súvislosti s možnosťou prekonania konštatovanej zápisnej nespôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach prvostupňový orgán dospel k záveru, že prihlasovateľ predloženými dokladmi nepreukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám. Pri uvedenom konštatovaní vychádzal z posúdenia nasledujúcich dôkazných materiálov, ktoré prihlasovateľ predložil v prvostupňovom konaní:

- kópia živnostenského listu pre podnikateľa s obchodným menom Richard M. – LANDART z 9. júna 2006 (dôkaz č. 1),
- kópie faktúr vystavené spoločnosťou Google Ireland Limited pre prihlasovateľa v počte 7 ks (dôkaz č. 2),
- kópie fotografií predmetov s označením „Landart“ (dôkaz č. 3),
- kópie ocenení prihlasovateľa a kópie článkov z časopisu „Pekné bývanie“ (dôkaz č. 4),
- kópie vysadzovacích plánov a vizualizácií (dôkaz č. 5),
- kópie fotografií dreveného nábytku s označením „Landart“ (dôkaz č. 6).

Pokiaľ ide o možnosť prihlasovateľa preukázať nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti pre jeho inak nedíštinkatívne či opisné označenie, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že označenie môže rozlišovaciu spôsobilosť nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary alebo služby ním označované ako tovary alebo služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Ako už bolo uvedené, povinnosť označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať spočíva výlučne na osobe prihlasovateľa, pretože v zmysle § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Berúc do úvahy skutočnosť, že zákon o ochranných známkach vyžaduje preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti pred dátumom podania samotnej prihlášky ochrannej známky, ktorým bol v danom prípade 3. december 2018, je potrebné, aby predložené dôkazné materiály osvedčovali skutočnosť z obdobia pred týmto dátumom.

Orgán rozhodujúci o rozklade na základe preskúmania prihlasovateľom predložených dôkazných materiálov uvádza nasledujúce.

V prípade dôkazov č. 3, 5 a 6 orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že tieto nie sú datované. Dôkazy nepreukazujú, že prihlásené označenie bolo používané a vnímané zo strany spotrebiteľov pred podaním prihlášky ochrannej známky, a teda pre účely preukázania získania rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach ich nemožno považovať za relevantné.

Pokiaľ ide o živnostenský list, ktorého kópia je predmetom dôkazu č. 1, tento preukazuje vznik živnostenského oprávnenia k 9. júnu 2006 pre podnikateľa s obchodným menom Richard M. – LANDART. Dôkaz nepreukazuje používanie prihláseného označenia v súvislosti s nárokovanými tovarmi a službami na relevantnom trhu a ani jeho vnímanie zo strany relevantného spotrebiteľa.

Predmetom dôkazu č. 2 sú faktúry v počte 7 ks vystavené spoločnosťou Google Ireland Limited pre prihlasovateľa. Faktúra č. 431612754453-13 sa viaže k dátumu 31. december 2018, teda nespadá do rozhodného obdobia. Faktúry č. 431612754453-8 z 31. júla 2018, č. 431612754453-7 z 30. júna 2018, č. 431612754453-10 z 30. septembra 2018, č. 431612754453-11 z 31. októbra 2018 v celkovej sume 2 041,66 EUR spadajú do relevantného obdobia, avšak nie je z nich zrejmé, za akú službu, resp. tovar boli vystavené. Predmetom faktúr č. 431612754453-5 z 31. mája 2018 a č. 431612754453-3 z 30. apríla 2018, teda z relevantného obdobia, boli reklamné služby (Google AdWords) v celkovej hodnote 564,58 EUR. Predmetné faktúry síce preukazujú vynaloženie nákladov zo strany prihlasovateľa na reklamu v období pred podaním prihlášky ochrannej známky, avšak z dôkazu nie je zrejmé, o akú reklamu išlo. Z uvedeného teda vyplýva, že predložené faktúry spadajúce do rozhodného obdobia nepreukazujú používanie prihláseného označenia v súvislosti s nárokovanými tovarmi a službami.

Z kópií ocenení prihlasovateľa (dôkaz č. 4) vyplýva, že prihlasovateľ ako zhotoviteľ získal od Spoločnosti pre záhradnú a krajinnú tvorbu v súťaži „ZÁHRADA ROKA 2016“ III. miesto za „Exteriér rodinného domu v Novej Dubnici, Okružná ul.“. Od rovnakej spoločnosti dostal prihlasovateľ ako zhotoviteľ aj ďalšie ocenenie v súťaži „ZÁHRADA, PARK A DETAIL ROKA 2017“ za riešenie „Terasa bytového domu, Ivana Olbrachta 21F, Trenčín“. Na základe uvedeného možno podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade konštatovať, že prihlasovateľ pod prihláseným označením pred podaním prihlášky ochrannej známky poskytol služby zamerané na záhradnú a krajinnú tvorbu.

Súčasťou dôkazu č. 4 sú aj kópie časti dvoch článkov z časopisu „Pekné bývanie“ s fotografiami upravených exteriérov. Článok z augusta 2017 obsahuje okrem iného mená konateľov prihlasovateľa (Ing. Katarína M. a Ing. Richard M.) a údaj „záhradný ateliér Landart“. Berúc do úvahy skutočnosť, že samotná grafická úprava prihláseného označenia nedodáva prihlásenému označeniu rozlišovaciu spôsobilosť, z predmetného článku obsahujúceho slovný prvok „Landart“ v spojení so službami záhradného ateliéru možno podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade vyvodit' používanie prihláseného označenia v spojení s nárokovanými službami.

Pokiaľ ide o druhý článok s titulkom „S golfovým GREENOM“ z čísla 12/2017 časopisu „Pekné bývanie“, prihlasovateľ predložil len kópiu jeho prvej strany, kde sú uvedené mená konateľov prihlasovateľa a odkaz na webovú stránku www.zahrady-landart.sk. Orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že samotný odkaz na webovú stránku nepreukazuje používanie prihláseného označenia vo vzťahu k nárokovaným tovarom a službám, a teda kópiu predmetného článku nemožno považovať za relevantný pre účely preukázania nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia.

S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že za relevantné dôkazy preukazujúce používanie prihláseného označenia v období pred podaním prihlášky ochrannej známky možno považovať len kópie dvoch ocenení prihlasovateľa v súťažiach „ZÁHRADA ROKA 2016“ a „ZÁHRADA, PARK A DETAIL ROKA 2017“ a kópiu článku z časopisu „Pekné bývanie“ z augusta 2017 (časť dôkazu č. 4). V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že pre účely prekonania vznesených zápisných výluk v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach je potrebné predložiť také dôkazy, z ktorých vyplýva rozsiahle a intenzívne používanie prihláseného označenia, vďaka ktorému spotrebiteľ identifikuje tovary a služby ním označované ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. V súvislosti s predloženými dôkaznými materiálmi, z ktorých vyplynulo používanie prihláseného označenia vo vzťahu k nárokovaným službám, je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade potrebné uviesť, že tieto síce preukazujú poskytnutie nárokovaných služieb prihlasovateľom, avšak preukázaný rozsah používania nemožno považovať za dostatočný na preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach. Z predložených dôkazných materiálov nie je zrejmé používanie prihláseného označenia v takom rozsahu,

aby bolo možné konštatovať, že spotrebiteľská verejnosť je schopná identifikovať obchodný pôvod takto označených tovarov a služieb a odlíšiť ich od tovarov a služieb iných subjektov na trhu.

Berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade obdobne ako prvostupňový orgán dospel k záveru, že v preskúvanom prípade neboli zo strany prihlasovateľa predložené také dôkazné materiály, ktoré by preukázali, že prihlásené označenie bolo v súvislosti s nárokovanými tovarmi a službami na príslušnom trhu používané v takej miere, rozsahu a intenzite, aby nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť v povedomí relevantnej spotrebiteľskej verejnosti v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach. Z uvedeného dôvodu nemožno konštatovať prekonanie uplatnených zápisných výluk.

V súvislosti s tvrdením prihlasovateľa, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustanovením § 32 správneho poriadku orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach, podľa ktorého je predmetné ustanovenie správneho poriadku vylúčené z konania pred úradom vo veciach ochranných známk. V zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach je účastník konania povinný navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené. Z uvedeného vyplýva, že je na prihlasovateľovi, aby svoje tvrdenia preukázal dôkazmi. Pokiaľ v konaní nepredloží relevantné dôkazy dostatočné na to, aby úrad mohol konštatovať nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti nedištingtívneho a opisného označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach, znáša procesnú zodpovednosť za to, že úrad nemal možnosť urobiť zistenie svedčiacie v jeho prospech. S ohľadom na uvedené je možno poukaz prihlasovateľa na ustanovenie § 32 ods. 1 správneho poriadku považovať v predmetnom prípade za bezpredmetný.

Pokiaľ ide o tvrdenie prihlasovateľa, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s § 47 ods. 3 a § 3 ods. 4 a 5 správneho poriadku, orgán rozhodujúci o rozklade sa s uvedeným nestotožňuje. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade prvostupňový orgán sa predmetnou vecou zaoberal dostatočne, pričom náležite uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, podrobne vysvetlil správnu úvahu, na základe ktorej rozhodoval a zodpovedal vznesené námietky prihlasovateľa. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade je prvostupňové rozhodnutie náležité a zrozumiteľne odôvodnené, pričom prvostupňový orgán jasne uviedol, ktoré skutočnosti viedli k rozhodnutiu o zamietnutí prihlášky ochrannej známky.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď prihlášku obrazovej ochrannej známky, č. spisu POZ 2621-2018, zamietol v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúvanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

landart, s. r. o.
Zlatovská 2193/33
911 05 Trenčín 5